

Žena v čele Sjednocené protestantské církve Francie

Ačkoli se v protestanství nejedná o něco zásadně nového, jde přece jen o symbolickou volbu. Církev, která spojuje historické protestantské proudy ve Francii, poprvé povede žena. V pátek 26. května v Lille zvolila Národní rada Sjednocené protestantské církve Francie během každoročního synodu do svého čela Emmanuelle Seyboldt.

Tato šestačtyřicetiletá farářka z Montbéliard (v departementu Doubs) vystřídala Laurenta Schlumbergera, který předsedal Sjednocené církvi jako první od roku 2013, kdy vznikla sjednocením kalvinistů a luteránů „na vnitřním území Francie“, kdy Alsasko-Lotrinsko má svou vlastní konkordátní církev. K jedinému předchozímu případu došlo právě ve Štrasburku, kde v období 1982–1988 předsedala reformované církvi Alsaska a Lotrinska Thérèse Klipffel.

„Dnešní církev potřebuje změnu“

Emmanuelle Seyboldt, která nyní působí čtyři roky jako farářka v Besançonu, připomíná, že v její církvi zaujímají ženy mezi duchovními 35 %. *„Oficiálně u nás mohou být ženy farářkami od r. 1965, ale některé jimi byly již během války. Já se narodila až po tomto oficiálním rozhodnutí. Pro mě je tedy postavení žen jakýmsi ziskem“*, vysvětluje.

Což znamená možná méně pro ostatní křesťanská vyznání. Emmanuelle Seyboldt popisuje, jak ji to před několika měsíci zarazilo. *„Byla jsem pozvána jako pozorovatelka na ekumenické shromáždění. Po chvíli jsem si uvědomila, že jsem mezi třiceti muži jediná žena, a poprvé mi došlo, že by to mohlo rozhýbat situaci.“*

Snaha rozhýbat situaci je také způsobem, jakým pojímá svoji funkci. Ústup náboženského života – SPCF čítá asi 250 000 aktivních věřících –, obtížnost udržet v některých obcích místní církevní život, neboť chybí věřící, ústup křesťanství v současné společnosti a obecněji změny související s náboženstvím – to vše jsou pro náboženský proud, který se vždy obával přizpůsobit vyjádření své víry historickému a sociálnímu kontextu, impulsy k reformám.

„Dnešní církev se musí změnit, neboť se mění svět, mění se společnost a Bůh chce, abychom mluvili ke svým současníkům,“ uvádí nová prezidentka SPCF, *„způsob, jakým předáváme poselství evangelia, se musí přizpůsobit.“*

Obroda farního vzoru

Během své duchovní kariéry byla Emmanuelle Seyboldt pověřena prací ve velmi rozličných komunitách. V departementu Ardèche „na malé faře plné života soustředěné v jedné vesnici“, ve sboru v Châtellerault, který byl naopak rozptýlen po různých místech departementu Vienne, a nakonec od r. 2013 ve velkém sboru v Besançonu. To jí umožnilo poznat, do jaké míry je třeba na jednotlivých místech oživit tradiční vzor sborového života.

„Musíme dosáhnout propojení mezi živými místy, která evangelium hlásají úspěšně, a zcela malými komunitami např. na vesnici, aby jedny podpořily druhé,“ přeje si.

Komentář:

Text je hodně nábožensky zaměřený, je třeba dohledat hodně fakt a přesných termínů. Ověřit názvy míst, náboženství – luteráni, konkordát, ekumenický apod.

Místy volnější překlad pro stravitelnost textu čtenářem.

Pozornost AČV.

Zvolila jste stylovou úroveň odpovídající novinovému článku ve všeobecně zaměřeném periodiku, avšak plynulost textu místy oslabují interference z jazyka originálu či problematická práce s kontextovou zapojeností (Besançon, zkratka názvu církve). Některé výrazy či obraty související s organizací církve nebo náboženským životem jste dohledala nebo správně interpretovala, jiné však překvapivě nikoli (paroisse – fara). V práci s reáliemi se objevily rezervy, které nesvědčí o akribii (Vídeň). Váš překlad bohužel kazí také několik významových posunů, které nemají speciální souvislost s náboženským tématem textu.

Jan Seidl